

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN ELLEFTE JUNII

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 335. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583361392800/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

ACTUS I, SCENÆ 3-4.

SCEN. 4.

To Fremmede. Skyldenborg. Henrich.

SKYLDENBORG. Serviteur Messieurs; velkommen til Kiøbenhavn.

FREMMEDE. Tak Mussiør.

SKYLDENBORG. Jeg seer, I er got ærligt Folk, som man baade bør elske og agte; men I er maa skee ikke kiendt her paa Stedet?

FREMMEDE. Ja, marc, er vi saa, Fallillel der er ingen af de store Gader, vi jo kiender, saasom Hallands-Aaes, Vestergade, Kalleboerne, Kiøbmager-Gade, Studengaarden etc. Jeg vilde for min Part vove mig til at gaae fra de tre Hiorter lige til Toldboden mutter alleene.

SKYLDENBORG. Ney, det er ikke saadan slags Kundskab, som jeg meener; jeg vilde sige, I har maa skee ingen Patroner her paa Stedet eller Adresse til fornemme Huse.

FREMMEDE. Ney, det er sandt, det har vi ikke.

SKYLDENBORG. Da skal jeg, min Troe, giøre dem bekiendt, om dem saa behager; thi min største Fornøyelse er, at ticne fremmede Folk. Jeg bær i særdeleshed en stor Kierlighed til den Jydske Nation; thi jeg kand svære paa, at det første jeg havde den Ære at see dem, pikkede mit Hierte i mit Liv, saa bevæget blev jeg deraf. Kom an, Messieurs, forlad jer paa mig, som en honnet Homme, jeg vil inden 8te Dage giøre dem bekiendt paa meer end 50 fornemme Steder, saa at I skal kunde sige, at I har været i Kiøbenhavn.

FREMMEDE. Vi takker skyldigst, velbaarne Herre, for hans Bevaagenhed; men vi har gierne en Høb andet at bestille, naar vi saa kommer til Byen.

SKYLDENBORG. Der har vi det, I Jydske er pardi meget honnet, men avec votre permission, I veed ikke at leve; siuncs jer vel at det er Umagen værd, at reise saa lang Vej, alleene for at sætte nogle lumpne Penge ud, og at giøre jer kiendt med nogle Kiøbmænd, og derimod

DEN ELLEFTE JUNI

forsomme at giøre jer bekiendt med fornemme Folk, som baade I og jeres Børn kand nyde Promotion af i Fremtiden? Hvad gielder, at I gaer ikke paa de Danske Comcedier? ney! I ere gandske intet curieux! for Resten gode ærlige Folk. Hør Messieurs, jeg tænker paa noget for at giøre jeres Forretninger mindre besværlige, og for at hindre jer hver Dag at løbe paa Børsen; kom an, vil I sætte en halv Snees Tusind Daler ned hos mig, saa skal jeg svare jer 8 Rixdaler pro cento deraf; ikke fordi jeg har Penge fornoden, thi jeg kand vise jer Vexler og Obligationer, som jeg har paa 60000 Rixdaler, men alene for at tiene dem. Er det ikke sandt, Henrich?

HENRICH. Jo vist.

FREMMEDE. Ja, naar min Herre vil sætte os tilstrækkelig Pant, skal han giøre faae Penge hos os.

SKYLDENBORG. Ha, ha! det er, mafoi, den første gang nogen har begjæret Pant og Forsikring af mig; Gerhard von Skyldenborg skulde ikke troes paa sine Ord, ha, ha! Gerhard von Skyldenborgs Parole skulde ikke være saa kraftig som den sterkeste Obligation, ha, ha! jeg pardonere dem, Messieurs, efterdi de ikke kiender Gerhard von Skyldenborg, ha, ha! Gerhard von Skyldenborg skulde sætte Pant! Spør kun min Tienere. Henrich! har vel nogen begjært Pant af mig?

HENRICH. Aldrig, saalænge jeg har tient Herren.

FREMMEDE. Men Herren tar det dog ikke u-naadigt op, at vi begjærer Forsikring, saasom vi ikke har den Ære at kiende ham.

SKYLDENBORG. Ej tete bleue! I kand jo vel see paa mine Klæder og Equipage, at jeg er en honnet Hømm og vederhæftig.

FREMMEDE. Det tvivle vi aldeles intet om, min Herre, men for Sikkerheds skyld kand det ey skade at have Pant.

SKYLDENBORG. Han skal faae Pant, han skal faae min Haand og Seigl paa stemplet Papiir.

FREMMEDE. Det kalder man ikke Pant hos os.